

da je takrat ukrepala italijanska socialistična stranka nekritično. Toda za to je, je dodal Nenni, opravičilo ali vsaj obrazložitev. »V meni je tlela nacionalistična komponenta, iskreno in globoko nasprotovanje Titovim ekspanzionističnim nameram glede Trsta. Njegova izključitev iz Kominforma je namreč pomenila, da Sovjetska zveza ni več vezana podpirati jugoslovanskih zahtev do Julijske krajine: za nas, socialiste, toda patriote, je bilo to kot odrešitev« (povzeto po »Epoca«, št. 1188, 1973).

Tako je povzel Nennijeve izjave Spadolini. Če bi zdaj v tem pripisku skušal potegniti »zgodovinsko« črto pod prej omenjenim priznanjem, so za nas zanimiva ta razkritja tudi iz naslednjih dveh vidikov: prvič, zakaj med drugim niso uspeli jugoslovansko-italijanski pogovori konec leta 1946 (Nenni je bil takrat zunanji minister), da bi obe državi v neposrednih stikih našli rešitev za sporno vprašanje razmejitve, in drugič, potrjuje v marsičem že zapisano sodbo v naši diplomatski historiografiji, da to takrat ni bilo mogoče zavoljo nacionalistično prežetih, če to tako splošno označim, stališč tedanje italijanske diplomacije in uradne politike oziroma zaradi prevlade nazorov, kakršni so bili med drugim značilni tudi za tako imenovane »zmernejše« italijanske meščanske državnike (rapalsko obdobje) izza prve svetovne vojne.

William Hazlitt se je pač v svojih esejih že pred poldrugim stoletjem upravičeno vobče obregnil: »Vsi smo, bolj ali manj, sužnji prepričanja, če obnovim to misel angleškega esejista namesto sklepnega komentarja.

Janko Jeri

PRED OBLETNICO SREČKA KOSOVELA

Pred bližajočim se letom 1974, ko bo minilo sedemdeset let od Kosovelovega rojstva, sledimo z zanimanjem

knjižnim izdajam in znanstvenim delom, ki nas pripravljajo na ta pomembni dogodek.

Tu mislimo predvsem na izdajo Kosovelovega zbranega dela, ki bo ravno v jubilejnem letu dokončno dopolnjena in zaključena. Urednik zbranega dela, Anton Ocvirk, je po večletnih prizadevanjih, ki so terjala ne le zbiranje in obdelavo rokopisnega in natisnjenelega gradiva, ampak tudi njegovo podrobno razlago in komentiranje, to delo zaključil, tako da bosta po prvi knjigi Kosovelovega zbranega dela, ki je izšla pred leti in v tem času doživela že drugo izdajo, izšli še druga in tretja knjiga, s čimer bo Kosovelovo delo v celoti pred nami. V drugi knjigi bodo objavljeni Kosovelovi pesniški in prozni teksti, razvrščeni v skupine Integrali, Pesmi v prozi, Črtice. Sledil jim bo dodatek s teksti, ki dopolnjujejo te skupine, nato pa obsežne opombe na okoli dvesto straneh, v katere je urednik zbral historiat, ki osvetljuje nastanek Integralov, in ga dopolnil s podrobno razlago zbirke. Tretja knjiga prinaša najprej Članke, med katere so uvrščeni Kosovelovi zapisi o kulturi in literaturi, pa tudi politiki, nato pa Pisma, ki štejejo okoli dvesto petdeset enot, Kronika in dnevniki. Tudi tem besedilom bo sledil dodatek s preostali teksti in obsežne opombe.

Hkrati z izdajo druge in tretje knjige Kosovelovega zbranega dela, ki sta pred natisom, bo Sodobnost v eni prihodnjih števil objavila Ocvirkovo razpravo o nastanku Integralov in njihovih motivnih značilnostih. S tem se bo revija vključila v dejavnost, ki bo v letu 1974 ne samo pietetna oddolžitev osrednji pesniški osebnosti dvajsetih let in enemu najzanimivejših slovenskih pesnikov na križišču modernih smeri, ampak hkrati izraz naporov slovenske literarne vede, da bi se mu približala s sodobno znanstveno mislijo.

m. m.